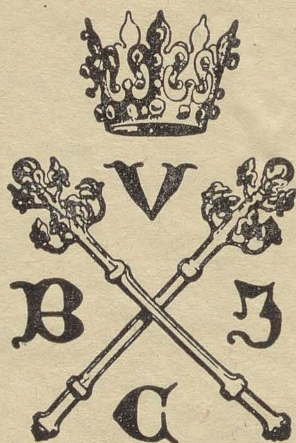

V
B
C
5

V
B
J
C
32878
I

KONDOLENCYA

Przy depozycyi Sercá
Jáśnie Oświeconey Xiężny Jey Mći
z LVBOMIRSKICH

WIELOPOLSKIEY

WOJEWODZINY KRAKOWSKIEY,
wKościele Nayprzewielebnieyszych w Bogu
Ich Mćiow Pánien Wizytek
ex tempore miána
Przez
Xiedzá REKTORA Krákowskiego *Scholarum Piarum*, Dnia 28. Wrześniá,
Roku Páńskiego 1739.

O Kropna Scená nie bez żálu! Trágiczny Akt, nie bez lámentu! Ferálny ingres, nie bez rozrzewnienia! już nie Apokáliptycznym obserwowáć należy Ceremoniárzem: *Ecce*

Equus pallidus, & qui ſedebat ſuper eum, nomen illi, Mors, Zhukány, ſtrapiony nagłemi Fátámi Herbowny STARYKON, áż *ad Sancta Sanctorum* w oſtátniey trwodze idźie, dąży, y przybiega. Zmienił cerę y kolor; *Armorum Laudumq; ferax* przy nieodżáłowánych nigdy Fátách *J. O. ANNY z Lubomirſkich WIELOPOLSKII, Woiewodźiny Krákowſkiey*; Zmienił luſtr przy gwałtownych Herbownego SRZENIAWY náwálnośćiách! *tranſierunt Aquæ usq; ad Animam*; Jáśnie Oświecone, Jáśnie Wielmożne wielkich Párentel przyćmiwſzy, przytłumiwſzy Ozdoby y Splendory, *in Domo Viſitationis, w Domu Nawiedzenia*, á z wrodzoney Sympáthyi w Domu żálu y utrapienia, okropne kiry, żáłoſne parentália produkuiąc. Zmienił cerę y kolor! bo ktoż nie zálterowánym ſercem, nie zbroczoną we łzách zrzenicą, ná tę śmiertelną weyzrzeć może ruinę, y ſepárácyą; *ſiccine ſeparas amara mors!* przećież w ſtátecznym áffektow zápe-

dźie,

dzie, w niezátámowánym propensyi záwodźie, y iednego nie uchybił kroku? kiedy pryncypálne depozytá, *Cor primum vivens, ultimum moriens*, źyćia ludzkiego początek y termin Serce, wnośi, oddáie, y rezygnuie. Probá sercá Zyiących bez ceny naycelnieysza! dowod áffektu w oddánym kredyćie, Swietemu mieyscá tego Zgromádzeniu bez kompárácyi. Náturalney to sympátyi prawo y industrya, zdebilitowáne publicznym żalem sercá, w serdecznych pretensyách, w nieukoionych żalách sercem utulić, y uspokoić. Máćie serc wászych Objectum y Centrum Nayprzewielebnieysze w Chrystuśie Pánu Mátki, Serce *Jaśnie Oświeconey Woiewodźiny*, nie bez prawdźiwey korrespondencyi, nie bez wypraktykowánego przez życie cáłe komplementu? *Ego dormio, sed cor meum vigilat*; Złożyły głowę ná Kátáfálku záwisne Párki, związały, ukołysáły wspániało zmysły, śmiertelne letárgi, Serce czuyne w obli-

 ga-

gácyi ná ostátnią przybyło, y pośpieszyło wálete. A zápewne zdáć by sie zdáło *in statu violento: irrequietum cor, donec veniret ad vos*; byłoby y w ostátecznym spoczynku bez uspokoienia; gdyby w tym Domu, (w ktorym *Pax, Sanctitas, Sanitas*, dźiwna hármonia Duchá, wielka świątobliwośći exemplárność, wspaniáła godnych tálentow korrespondencya, Przybytek Bogu y ludźiom ulubiony przybráły, ozdobiły, sákryfikowáły) byłoby w sámym spoczynku bez uspokoienia, gdyby tu ná tym szczęśliwie nie stánelo mieyscu; gdyby z kolligowánemi przez Xiążęcą Krew y Vrodzenie sercámi w ostátnim punkćie y terminie, nie złączyło sie. Widźmyż wzáiemney estymácyi, y przyiemnośći w Domu tym Zákonnym Sákrámentá; wypada sercem y duszą ná przyięćie Depozytu tego *Nayprzewielebnieysza w Bogu Jmć Pánná PETRONELLA TARŁOWNA* Náyukocháńsza Mátká *Zgromadzenia Visitationis*, nowe

we

we Sercu *ex officio* náznáczáiąc reclinatorium, *in monumento, in quo nemo positus erat*, w tym Sercu, ktore przez niewinne śluby samemu tylko było, y iest ſákryfikowáne Bogu, ſtátywe wieczną ofiaruiąc. Spieſzy ná też żáłoſną áſſyſtencyą *Nayprzewielebnieyſza w Chryſtuśie Jmć Panna VRSZVLA, KONSTANCYA LVBOMIRSKA*, Godná Wielkiey Mátki, *y Swiętego Zgromádzenia Aſſyſtentká*, ieżeli nie z iedynáſtą tyśiecy Dźiewic, pewnie z millionowemi Sákryfikowánych Bogu Duſz áffektámi, záwſze Fortunna Vrſzulá, záwſze w eſtymowánych Niebu tálentách, y perfekcyách náyſzczęśliwſza Konſtáncya. Oddáią wzáiemnie w łaſkawy kredyt y reſpekt, zá konfidowáne ſobie Serce, cáłego Zgromádzenia Sercá, *Jáśnie Oświeconym, Jáśnie Wielmożnym Sukceſſorom*; wdźieczne prezentuią dźieki, zá wſpániáłą, pámietną wiekom, świątobliwą Aktu ninieyſzego akkommodácyą, y dyſtrybutę; kiedyśćie przez kilkotyśiecznych Ofiar

Suſ-

Suffragiá *Jaśnie Oświeconey Xiężny* Duſzę *ad Visionem pacis* polećili; kiedyśćie *Exuvias mortalitatis*, śmiertelne ćiało przez Seráficzne Ręce, miedzy ſamemi Aniołow Chorámi lokowáć życzyli, y prágneli: *Oportet corruptibile hoc, induere incorruptionem*; do tey reformy, y odnowy ludzkiey lepianki, Swiętą Fránćiſzká Reformę determinowali; kiedyśćie ná oſtátek *quæ ſunt prima in intentione, ultima in executione* Serce *Jaśnie Oświeconey Woiewodźiny*, w ſercách tuteyſzych Elektek, *do SERCA* przytulili *JEZUSOWEGO.* Idźie torem *Magnorum ad accommodam diſtributionem Puſillus Grex Chriſti* z prawdźiwą Fundátorſkiemu Imieniowi aſſyſtuiąc obligácyi rekognicyą, *Zakon, Prowincya, Collegium Scholarum Piarum*, zbiera ſobie na wieczną pámiątkę *athomos Cinerum*, hoynemi ie przy prawdźiwey kompáſſyi, y kondolencyi, *Lachrymæ pondera vocis habent*: obwáżáiąc łzámi; prezentowáć okrzepłe prochy y popioły

O.

Omnium Authori Bonorum Zakonna dekláruie ſie ſubmiſſya, áby te *in montem magnum, & Excelſum nimis* wiekopomney Sławy, nieśmiertelnych Záſzczytow, w *Jaśnie Oświeconych, Jáśnie Wielmożnych Sukceſſorách, & Qui naſcentur ab Illis*, w nieodżáłowáney rekompenſe ſtráty, fortunnie rosły, nád ludzką augmentowały ſie kondycyą, y expektácyą.

D I X I

